

Městský soud v Praze
Spálená 6/2
120 00 Praha 2

Naše značka Praha
ZK Pha 240/2015 20. 6. 2016

Správní žaloba

Žalobce: Adam Zábranský, nar. 28. 12. 1993, bytem Zbynická 6, Praha 16

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269, se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 - Vršovice

Žalovaný: České dráhy a.s., IČO 70994226, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město (Praha 1), 110 00 Praha

Přílohy:

1. Žádost žalobce o informace ze dne 6. 12. 2015
2. Rozhodnutí žalované o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 7. 12. 2015
3. Odvolání žalobce ze dne 6. 1. 2016
4. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalované ze dne 14. 1. 2016
5. Rozhodnutí žalované o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 8. 2. 2016
6. Odvolání žalobce ze dne 3. 3. 2016
7. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalované ze dne 1. 4. 2016
8. Rozhodnutí povinného subjektu ze dne 18. 4. 2016
9. Odvolání žalobce ze dne 2. 5. 2016
10. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalované ze dne 9. 5. 2016

Předmět řízení a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce podal dne 6. 12. 2015 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), již žádal o poskytnutí následujících informací (dále jen „požadované informace“): veškerá dokumentace (předané dokumenty atd.) o poskytnutých právních službách právničky JUDr. Radmily Kleslové, která pro České dráhy dle informací z veřejných zdrojů pracovala mezi lety 2011 až 2015.

2. Žalovaná strana dne 7. 12. 2015 zaslala odpověď, kterou žalobce obdržel dne 2. 1. 2016. V ní rozhodla o neposkytnutí informací, a to s odůvodněním, že žádaná informace se týká osobních údajů, obchodního tajemství a vnitřních pokynů povinného subjektu.
3. Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil, a proto podal dne 6. 1. 2016 podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, odvolání.
4. Dne 14. 1. 2016 následně nadřízený správní orgán žalované strany, tedy generální ředitel spol. České dráhy, zrušil rozhodnutí žalované strany a nařídil nové projednání žádosti.
5. Dne 8. 2. 2016 žalovaná strana zaslala odpověď žalobci (které žalobce obdržel dne 24. 2. 2016), ve které opět odmítla poskytnout žádané informace, a to se stejným odůvodněním, jako tomu bylo v případě rozhodnutí, obdrženého dne 2. 1. 2016.
6. Žalobce podal proti rozhodnutí žalované dne 3. 3. 2016 odvolání, ve kterém zdůraznil, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí a žádá, aby nadřízený správní orgán (v tomto případě ředitel společnosti) rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. zrušil, a požadované informace poskytl.
7. Dne 1. 4. 2016 nadřízený správní orgán žalované strany zrušil rozhodnutí žalované strany a nařídil nové projednání žádosti.
8. Dne 18. 4. 2016 žalovaná svým rozhodnutím odmítla požadovanou informaci poskytnout, a to s odůvodněním, které uvedla již dne 8. 2. 2016 a 7. 12. 2015.
9. Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil, a proto dne 2. 5. 2016 odeslal odvolání proti rozhodnutí žalované.
10. Dne 9. 5. nadřízený správní orgán žalované strany zrušil rozhodnutí žalované strany a nařídil nové projednání žádosti. Ve svém odůvodnění uvedl, že povinný subjekt žalované strany musí lépe své rozhodnutí zdůvodnit.

Žalobní body

1. Žalobce má za to, že se ze strany žalované jedná o obstrukci, která má za cíl zabránit realizaci práva žadatele na informace. Žalovaná totiž neuvádí žádné nové důvody pro neposkytnutí informací; opakuje jen jeden jediný důvod, který zmínila ve svém prvním rozhodnutí o neposkytnutí žádosti.
2. Žalobce se domnívá, že generální ředitel společnosti jako nadřízený správní orgán žalované k této obstrukci napomáhal rušením rozhodnutí (tj. rozhodnutí ze dne 7. 12. 2015, 14. 1. 2016, 1. 4. 2016, 9. 5. 2016), a to tak, aby nebylo možné celý proces žádání informace ukončit, a aby skončil v neustálém koloběhu rozhodnutí o odmítnutí, odvolání a zrušení rozhodnutí, známém též jako tzv. „administrativní ping-pong“. Ředitel navíc ve svých rozhodnutích uváděl, že souhlasí s neposkytnutím informací žalobci, akorát by to měl povinný subjekt lépe odůvodnit.
3. Čtyři výše uvedená zrušující rozhodnutí tak dle žalobce fakticky plní úlohu rozhodnutí o odepření žádosti. Žalobce se domnívá, že ve světle judikatury, zejména rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 113/2014-35, lze podrobit zrušující rozhodnutí ze dne 1. 4. 2016 soudnímu přezkumu.
4. Žalovaná nedokázala ani po opakovaných snahách přesvědčivě odůvodnit, proč se rozhodla žalobci požadované informace neposkytnout. Ačkoliv v několika posledních rozhodnutích svou argumentaci zúžila pouze na ochranu osobních údajů, tento důvod

nemůže k odepření informací v tomto případě postačit. Jak žalobce uvedl ve svém odvolání ze dne 6. 1. 2016, v uvedeném vztahu vystupuje JUDr. Radmila Kleslová jako podnikatelka-právníčka, tudíž je nesmyslné se odvolávat na ochranu jejích osobních údajů a soukromí, a i kdyby bylo potřeba chránit některé osobní údaje (což není), povinný subjekt měl postupovat podle § 12 InfZ a vyloučit ty údaje, které jsou předmětem ochrany osobních údajů, a ve zbytku žádosti měl žalobci informace poskytnout (je nesmyslné tvrzení, že všechny požadované informace jsou osobním údajem).

Návrh rozsudku

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal následující rozsudek:

1. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalované ze dne 1. 4. 2016 se v souladu s odst. 4) § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zrušuje.
2. Žalované se nařizuje, aby poskytla informace, žádané v žádosti ze dne 6. 12. 2015, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Žalobce souhlasí s tím, aby soud projednal věc bez nařízení jednání.

Adam Zábranský